

Jeg henviser ligeledes til § 10, 2det Stykke; der findes der Bestemmelser, som jeg virkelig ikke tør sige jeg har forstaaet, stønt jeg har læst dem adskillige Gange igennem. Det vilde jo imidlertid være for vidt, om man i Entelthederne vilde paavise de Utydeligheder og Uklarheder, der findes i Lovforslaget, det er jo noget, som i særlig Grad maa være Genstand for Udvalgets Opmærksomhed. Jeg skal blot tillade mig at fremhæve et Par væsentlige Punkter, som til Dels allerede ere berørte af foregaaende Talere. Jeg maa erklære mig fuldstændig enig med Lovforslaget og med det ærede kongevalgte Medlem (Goos), der før havde Ordet, i, at vi bør have en saadan Beskyttelse mod Oversættelser, at den sætter Danmark i Stand til at tiltræde Bernerkonventionen. Jeg indser ikke, at der paa dette Punkt er nogen Nødvendighed for os til at vente, indtil vi faa Sverige og Norge med. Det bør ganske vist maaske stilles klarere, end det findes i Lovforslaget, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Indførelse her i Landet af Oversættelser fra fremmede Sprog til Norst. Det kan nok være den sidste ærede Taler har Ret i, at de vedkommende Lovbestemmelser ikke ramme saadanne Oversættelser, men det vil let kunne ændres. Hvad der for mig er Hovedsagen, er det, at man, som det forekommer mig, slet ikke kan være befendt at gøre det, som det ærede kongevalgte Medlem kaldte at plyndre de udenlandske Forfattere for deres litterære Værker. Der er jo en vis Gensidighed mellem Nationerne, som navnlig et lille Folk ikke har Lov til at sætte sig ud over uden paa en Maade at sætte sig udenfor det gode Selstøb, og det skulle vi dog ikke udsætte os for. Det ærede kongevalgte Medlem fremhævede, at en saadan Beskyttelse, for fremmede Forfattere mod Oversættelse af den Omstændighed, at der skal betales en Afgift til vedkommende fremmede Forfatter, for at hans Bøger skulle kunne oversættes paa Dansk, ogsaa vilde være en vis Beskyttelse for de danske Forfattere, idet der er mange Ting, ikke saa meget i Skønlitteraturen som praktisk lærerige Fremstillinger, der naturligvis ligesaa godt kunne forfattes paa Dansk i mer eller mindre original Form som gennem Oversættelser. Naar man kan løbe til at tage en Oversættelse af et Værk fuldt færdigt, som det foreligger fra Udlandet, vil det naturligvis kunne gøres betydeligt billigere, end hvis en dansk Mand skal give sig til at bearbejde Stoffet, men derved udsætter man sig maaske for, at den Tilrettelægning af Stoffet, som derved blydes det danske Publikum, ikke bliver saa letfattelig eller saa hjemlig som, hvis

en dansk Forfatter tog sig for at bearbejde det samme Stof. Naturligvis vilde ogsaa de meget slette Oversættelser blive udelukkede, naar der skal betales for dem og dette vil ogsaa fremme den danske Bogproduktion. Det er en Art Beskyttelse, som vi, hvorledes man end stiller sig med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal om Protektion eller ikke Protektion, alle kunne være enige om. Vi kunne alle være enige om at beskytte Landet imod Oversvømmelse af daarlig fremmed Literatur for derved at give mere Plads for danske Forfattere til at faa deres originale Arbejder frem. — Der er endnu en Betragtning, som jeg skal tillade mig at fremhæve, fordi jeg tror, at der navnlig fra Boghandlernes, fra praktiske Forretningsfolks Side tillægges den ikke liden Betydning. Naar der nemlig ikke kan udgives Oversættelser her i Danmark uden med Samtykke af vedkommende udenlandske Forfatter, vil vedkommende Forfatter kun kunne give een Forlægger, een Boghandler Tilladelse til at forlægge og udgive en saadan Oversættelse. Derfor vil vedkommende Boghandler, naar han har sluttet Kontrakt med vedkommende Forfatter, ikke være udsat for det, som nu temmelig hyppigt sker, at flere Forlæggere eller Boghandlere samtidig udføre den Ide at besørge udgivet en Oversættelse af et Værk af en udenlandsk Forfatter; naar de have faaet en eller anden Literatus til at oversætte det, og maaske ere langt fremme med Arbejdet, gaar det op for dem, at de her ere i Færd med at konkurrere med noget, som ikke tillader flere Udgaver. Der vil kunne komme større Sikkerhed ind ogsaa i Oversættelseslitteraturen. Men Hovedsagen for mig er ganske vist den, at de danske Forfattere vilde faa et større Raaderum her hjemme, og Hensynet til, at man ikke skal gøre mod andre, hvad man ikke vil, at de skulle gøre mod en selv og til, at man overhovedet, naar man i Princippet anerkender Beskyttelsen for den ideelle Produktion, ogsaa bør anerkende den lige saa vel for Udlandinge som for Indlandinge. Dette stemmer ogsaa med, hvad der for Eksempel er fastslaaet ved Patentloven. Der er ikke der Tale om, at Patentbeskyttelsen alene skal komme danske Underfattere til Gode, men lige saa vel Udlandinge.

Med Hensyn til Beskyttelsen for Kunstnerretten skal jeg sige, at det forekommer mig ikke, at Lovforslagets Forfatter har stillet sig lige saa velvillig overfor Kunstnerne som overfor de Herrer Forfattere. Der er vistnok adskillige Punkter, hvor Kunstnerne have et berettiget Krav for Beskyttelsen af deres Produktion, som ikke har fundet Tyl-